

Miért ezt a témát választottad?

A témaválasztáson sokat gondolkoztam. Végül azért döntöttem a Brexit mellett, mivel van egy rokonom, aki kint él Angliában. Ő elsőkézből tapasztalja és látja a kinti hangulatot, amit nagy lehetőségnek láttam a pályázat megírásához, hiszen úgy véltem a személyes tapasztalat egy jó pont lehet majd az értékelésnél.

Milyen forrásokkal dolgoztál?

A tv-ből hallottak és az internetről olvasott cikkek formálták bennem a képet a témáról és ez apukám és Renáta, Angliában élő rokonom véleményével összekötve vált egy teljes egészé.

Mi volt a legnagyobb nehézség, amit az írás során le kellett győzned?

Nem is tudom. Talán az, hogy mikor elkezdtem az interneten keresni a cikkeket a Brexitről, hogy ne csak emlékezetből írjak, ezeket már törölték az oldal szerkesztői és csak a fizetős archívumból tudtam volna megtekinteni őket.

Ki tudnád emelni a legfontosabb gondolatot a tanulmányodból?

Az egész tanulmányom azon alapult, hogy próbáltam különféle jóslatokat írni, mi fog történni a Brexit miatt az EU-val, és Magyarországnak származhat-e belőle vesztesége. Ebben az a legnagyobb gond, hogy ezt a legnagyobb elemzők is csak sejtik, pontos becsléseik nincsenek, csak a következő években fogjuk megtudni, hogy pontosan mi fog történni.

Van-e még olyan téma, ami foglalkoztat? Ha igen, miért?

Természetesen! Nehéz volt a választás a 10 téma közül, de végül le tudtam szűkíteni két témára. Az egyik természetesen a Brexit volt, amit végül választottam is, a másik pedig a „határidős üzletek”. Mikor apumnak felolvastam a témák címeit és meghallotta az utóbbit, felcsillant a szeme, mivel ő maga is nagyon szereti a határidős üzleteket, sőt már több alkalommal kötött is ilyeneket. Végül azonban úgy döntöttem a Brexitről sokkal érdekesebben tudnék írni, míg a másik sokkal szárazabb lett volna az olvasónak.

BOLYGATÓ

A Bolyai János Gimnázium diáklapja

A szerkesztőség: Jeszenszki Dorina, Kecskeméti Réka, Gyebnár Zsuzsanna, Tóth Panni, Erdélyi Marcsi, Gubényi Bogi, Török Edina, Daróczy Rebeka és Gyebnár Katalin

6 "alvó" embertípus, akik sokszor mozgalmassá tehetik számodra a megszokott, nyugodt éjszakákat:

1. Casper, a barátságos szellem

Ugye senki számára sem ismeretlen Wendy és Casper története. Gyermekkorunk ikonikus meséje, határtalan vidámsággal, és egy csipetnyi szerelemmel. A kis szellem jelen esetben alvajáró barátunk, aki kísértet módjára jelenik meg hol a nappaliban, hol pedig feletted. Ha találkozol vele, ne szólj hozzá, mert választ úgysem kaphatsz. Ilyen esetekben inkább Ebenezer Scrooge-nak érzed magad, mintsem Wendynek. Ne aggódj, a kényelmetlen találkozásokra csak te fogsz emlékezni, ő "sajnos" nem.

Megoldás: kötözd az ágyhoz

2. A "Verbális kommunitor":

Ha tudod, milyen a verbális kommunikáció, könnyen felismerheted ezt az alvástípust. Emotív funkciói lévén közvetlenül hallod az általa közölt információ morzsákat, amelyek épp aktuális álma-ra utalnak. Sokszor azonban igazán rémisztő tud lenni, amikor egy alvó embertől azt hallod: Ő NINCS TÖBBÉ! (Nekem aztán elhiheted). Nyugodtan hozhatsz hozzá álmoskönyvet, s teljes odaadással fejtheted meg álmait. Az már más kérdés, milyen kínos mondatokat hallhatsz tőle.

Megoldás: pillanatragasztó

3. Thomas, a gőzmozdony:

Igen.. igen... pontosan ő az, aki eddig álmatlan éjszakákat okozott neked. Szóval igen, ő az, akinek a számlát küldheted a süketségért. Ajánlom neked, hogy szerezz be egy füldugaszt, vagy szélsőséges esetben ragasztószalagot le a száját. Kérlek, azért ne szidd szegénykét, ugyanis ha valaki hor-

kol, az azt jelenti, hogy mélyen alszik. Ne ébreszd fel, hiszen te sem örülnél neki, ha valaki felzavarna békés álmodból.

Megoldás 1: mikor már végképp nem tudod eltűrni, csak bökd meg egy kicsit, és kiálts egyet, hogy: 103! A siker garantált.

Megoldás 2: szájzár

4. Jackie Chan:

Nos, ezt a típust csak azok fogják érteni, akik rendszeresen alszanak együtt a párjukkal, barátjukkal, barátnőjükkel, esetleg egy testvérrel. Ismered azt az érzést, amikor még az egyik pillanatban békésen alszol, a másik pillanatban pedig egy Bud Spencer film főszereplője vagy? Ha igen, azt hiszem tudni fogod, miről beszélek. Éjszakánként kedves alvótársunk előszeretettel képzelet magát shaolin mesternek, s ezt bizonyítva látványos kung-fu mozdulatokat bemutatva ébreszt fel téged. Üt, vág, csap, harap, a végén pedig az ágyon szétterülve mélyed el kalandos álmaiban. Látványos mutatóványainak következménye, hogy te előbb-utóbb a földön kötsz ki. Ajánlani tudom, hogy párnázd ki a padlót, így az esés sem lesz olyan fájdalmas.

Megoldás: vegyél fel acélruhákat, és szórd tele a te oldalad bogáncssal. 2-3 alkalom után látványos eredményeket fogsz elérni ezzel.

Emellett nagy pszichológiai kihívás is, hiszen nyilván vannak idők, amikor nem minden az elképzeléseink szerint történik, éppen ezért fontos a hosszú távú gondolkodás. Nem mindenkinek való ez, de úgy gondolom fontos abból a szempontból is, hogyha az ember szeretne például nyugdíjra félretenni, érdemes ezt a befektetési lehetőséget is megfontolnia.

Ahogy nemrég kiderült, a tőzsde iránti vonzalmad eredményt is hozott, ugyanis két osztálytársaddal, Glashardt Kristóffal és Béres Mátyással együtt megnyertétek a középiskolásoknak rendezett nemzetközi tőzsdejátékot. Gratulálunk!

Bíró Henrik

Mi motivált a pályázaton való részvételre?

A felvetett témákat érdekesnek találtam és fontosnak tartottam, hogy a kiválasztott témáról meglévő, kialakult véleményemet papírra vessem. Természetesen az is a fejemben járt, hogy a pályázaton keresztül megoszthatom gondolataimat szakértőkkel.

Miért ezt a témát választottad?

Régóta foglalkoztat a technikai fejlődés és az annak hatására megjelenő változások, különösen érdekesnek találom az önzetű autók témáját.

Milyen forrásokkal dolgoztál?

Alapvetően az interneten megjelenő információ, illetve a napi hírekben megjelenő témareleváns hírekkel dolgoztam.

Mi volt a legnagyobb nehézség, amit az írás során le kellett győzned?

A terjedelem. Nem, csak viccelek, valójában a legnagyobb nehézséget az okozta, hogy fantázi

ám és a lehetséges valóság túlságosan ne szakadjon el egymástól.

Ki tudnád emelni a legfontosabb gondolatot a tanulmányodból?

Az átlagos autót kevesebb, mint egy órát használja tulajdonosa naponta. Az önzetű járművek megjelenése lehetővé teszi az autók használatának megosztását, ami töredékére tudja csökkenteni az autózás környezeti ártalmait. Ugyanakkor töredékére csökkentheti az autógyártást is.

Van-e még olyan téma, ami foglalkoztat? Ha igen, miért?

Igen, nevezetesen a hangutasítással működő elektronikai eszközök (telefon, számítógép) széleskörű elterjedése. Rendkívül izgalmasnak tartom az ebben rejlő lehetőségek hatását mindennapi életünkre.

Nagy Noel

Mi motivált a pályázaton való részvételre?

Mindenekelőtt, szeretek mindenféle pályázaton részt venni, hogy kipróbáljam magam, és minél jobb helyezést érjek el. Ilyen pályázaton még sosem vettem részt, ahol hosszú 10 oldalas pályamunkát kellett írni, főleg nem gazdasági témában. Apukám miatt, aki pénzügyi téren mindig tágítja a látókörömet, elkezdett érdekelni a gazdaság, és a pályázat tökéletes lehetőség volt, hogy kipróbáljam a megszerzett tudásomat. Természetesen a díjazás is nagyon vonzónak tűnt számomra, s ezek együtt motiváltak arra, hogy beadjam a pályamunkámat a Brexit hatásairól az Európai Unióra.

Gazdaság – középiskolás szemmel

A Pallas Athéné Domus Mentis Alapítvány középiskolai tanulmányi programjára három diákunk nyújtott be dolgozatot, s mindhárman díjat nyertek a pályázat keretében: Balázs Marcell 10.D, Bíró Henrik és Nagy Noel 12.C osztályos tanulók.

Balázs Marcell

Mi motivált a pályázaton való részvételen?

Édesanyám hívta fel a figyelmemet a versenyre, és mivel erősen ebbe az irányba terelődik az érdeklődésem, szívesen vállaltam ezt a kihívást. Úgy gondoltam, hogyha meg tudom mutatni azt, amit az eddigi tapasztalataim alapján tudok, és szakmailag is elismerik, az megerősíti, hogy jó úton járok.

Miért ezt a témát választottad?

Az, hogy hogyan fejlődik a technológia és ez milyen hatással lesz környezetünkre és a gazdaságra egy nagyon átfogó téma, rendkívül sok elemet meg lehet említeni. Úgy gondolom, hogy érdemes megvizsgálni, mely technológiák lehetnek számmunkra hasznosak, és milyen módon. Jobb tudatában lenni annak, hogy ez hogyan fogja alakítani például a munkaerőpiacot. Nem mellesleg a technológia egyébként is közel áll hozzám.

Milyen forrásokkal dolgoztál?

Napi rendszerességgel olvasok olyan hírportálokat, amelyek ilyen és ehhez hasonló témákkal foglalkoznak. Főleg innen merítettem ötleteimet, valamint előfizetője vagyok a Forbes magazinnak, ami szintén sok információval rendelkezik a témával kapcsolatban.

Mi volt a legnagyobb nehézség, amit az írás során le kellett győzned?

Talán az, hogy amikor tudomást szereztem erről a pályázatról, éppen Spanyolországban voltam egy ösztöndíj keretein belül, ráadásul hazaértem után

pár nappal volt a határidő. Így a szükséges forrásokat, például Forbes cikkeket édesanyám küldte szkennelve otthonról. Nem mellékes, hogy a körülmények sem a legmegfelelőbbek voltak. Viszont sikerült időben végezni a munkával. Az más kérdés, hogy később meghosszabbították a határidőt.

Ki tudnád emelni a legfontosabb gondolatot a tanulmányodból?

Három fő részre bontottam az esszémet, szektoronként. Az első részben a mezőgazdasági technológiákról van szó, például a génmódosításról vagy a gép által vezérelt és ellenőrzött farmokról. Az iparral kapcsolatban a 3D-s nyomtatást, az új technológiákat az autógyártásban és összességében a gépek feladatvégzését a gyárakban említettem meg. Végül, a szolgáltatói szektor volt a legértékesebb. Szó esik a tanulmányban a közösségi médiáról, mint marketing eszközzel, a közösségi taxizásról és hotelezésről, valamint a Bitcoinról és a peer 2 peer hitelezésről.

Van-e még olyan téma, ami foglalkoztat? Ha igen, miért?

Bár általában minden gazdasági téma foglalkoztat, legfőbb érdeklődési területem a tőzsde. Bár sok ember úgy érzi, hogy a tőzsde világa veszélyes, túl kockázatos és tulajdonképpen olya, mint egy szerencsejáték, ez egyáltalán nem így van. Tény és való, hogy a tőkepiacok hajlamosak spekulatív irányba elmozdulni, ez nem azt jelenti, hogy csak a szerencse számít. Ha valaki a dolgok mögé néz, és tudja, mit csinál, ismeri a kockázatot, ezeket az áringadozásokat csak kihasználja.

5. Robin Hood:

Ez esetben a tolvajok fejedelmét kedves alvótársad testesíti meg, aki bár nem a szegényeket képviseli, tettét azért így is meg lehet érteni. Megint csak azokhoz az emberekhez tudok szólni, aki rendszeren töltik/töltötték az éjszakákat más mellett, így azt hiszem, ők tudhatják a legjobban, milyen érzés a finom, puha, és meleg takaró helyett csupán csak a levegőt érezni a bőrünkön. Takaró tolvajunk az éjszaka közepén mindenféle büntudat nélkül képes arra vetemedni, hogy galád módon lehúzza rólunk a meleget adó bundát, ezzel teljes mértékben kisajátítva önmagának. Hiába küzdesz érte, ő vagy vasmarokkal szorítja, vagy pedig mehet a huzavona, adok-kapok játék, amiben garantáltan TE leszel a vesztes. Hogy miért? Egészen egyszerűen azért, mert egy idő után beleunsz az állandó helycserés támadásba, így inkább beletörődve meghagyod neki, meglehetősen a fehér zászlót.

Megoldás: tudatosan készíts az ágyhoz + 5 takarót.

Az elsőt azért, mert azt garantáltan elveszi. A másodikat azért, hogy az elsőt pótolhasd. A harmadikat azért, mert ilyenkor bármikor beüthet a ménkü, tehát sose lehetsz biztos a dolgokban. A negyedik egyértelmű, hogy azért lesz hasznos, mert a már említett 3 darab garantáltan a földön köt ki, mivel a felgyülemlt fölös terhet ő azzal oldja meg, hogy a gravitációt kihasználva egész egyszerűen leléki az ágyról. Így az ötödik takarónak is megtaláljuk a hasznát:

Az a takarópótlótakarópótlójánakaapótlótakarója.

6. Fába szorult féreg:

Ismered azt a mondást, hogy ordít, mint a fába szorult féreg?

Egyik negatív tulajdonságom, hogy beszélgetés közben szokásom a kelleténél jóval hangosabban beszélni, ami sokszor zavaró a körülöttem lévő emberek számára. Ezt valószínűsíthetően apukámtól örököltem, aki szintén hajlamos a hangos be-

szédre. Ám azt hiszem picit más az, ha valaki némileg tudatosan beszél, esetleg kiabál hangosan, és megint más az, ha valaki ezt álmában teszi ugyanezt.

Ismételni tudom önmagam, ugyanis megint a társas alvásról van szó. Nem biztos, hogy ez az eset ismerős számodra, de ha igen, akkor mélységesen át tudom érezni azt a rémületet, amit egy kiabáló személy okoz neked, aki történetesen melletted fekszik. Sajnos tudom, mekkora ijedtséget jelenhet egy-egy ilyen pillanat. Én is átéltem már ezt, nem is egyszer. Ezeket az eseteket egy-egy rossz álm okozhatja, ami az éjszaka folyamán végigkísér minket. Gyakorlati még a kiabálást kísérő zavaros gondolatok, és az ijedtség a másik fél részéről. Ajánlani tudom, hogy ilyenkor öleld át és nyugtasd meg őt.

Megoldás: füldugó/ álomfogó/ Homokember.

Ha a felsorolt esetekből akár már egy is ismerős számodra, akkor ne csüggedj! Fogadd meg tanácsaimat, és garantáltan nyugodtabb éjszakaiid lesznek

Kellemes és nyugodalmas jó éjszakát kívánok Nektek!

Jeszenszki Dorina

A szalagavató

Az évente a végzősök számára rendezett eseményt a tizenkettedik évfolyamból mindenki izgatottan várja és készül rá. Nincs ez másképp a többi osztályban sem. A lányok a ruhákat, a zenét, az elkápráztató koreográfiára épített nyitótáncot várják, a fiúk... nos, ők kibújva addigi macsó „engem nem hat meg semmi” valójukból nosztalgizva nézik lassan elballagó cimborájukat.

Az idei szalagavató a szokásos módon zajlott, az igazgatónő beszédével kezdődött. Közben hallgatta az ember, akármilyen kapcsolatban is állt a megszalagozottal, egy-két könnyecsetet biztosan ejtett. Megható, magasztos, felkészült, ámbár mégis spontán, szívhez szóló volt. De lehet, hogy csak elfogult vagyok, hiszen nemsokára az én testvérem is ballagni fog.

A négy osztály szalagtűzése után a fogadás következett. Én a 12.D vendégszeretetét élvezhettem, amelyet Dominek Zsolt tanár úr szintén felettébb megindító beszéde nyitott. Volt időm kicsit körbepillantani az ebédlőben, ahol nem meglepő módon büszke és igen meghatót családtagokat és barátokat véltem felfedezni, anyukákat, akiknek szemük sarkában még ott csücsült pár könnyecset, apukákat, akik szintén megbabonázva néztek szinte felnőtt gyermekükre.

Nem sokkal később az aula már a táncra kész volt, lassacskán mindenki elfoglalta helyét. Az első egy angolkeringő volt, amely mintha a J.K. Rowling által megalkotott Roxfortban játszódott volna, ugyanis a 12.-esek John Williams szerzeményére vonultak be a nézőközönség szeme elé, később pedig Carol 'Heaven in my arms' című számára kápráztatták a tekinteteket. A második felvonás egy szenzációs, dinamikus és vadító báli tánc volt, Halsey Castle-ére feszült légkört keltek a végzősök. Nem volt ez másképp UV-fényben sem. A fehér ruhák és ingek, mint a csillagok világítottak az univerzumban. Igazán gratulálni lehet a sok munkát befektető tizenkettedikeseknek és tánc tanárúknak.

Végezetül minden végzős szülei, nagyszülei, barátaival közösen elcsörgött egy-két nótára. Az apró kislányok a fiúk kezében búbajoson mutattak, pár percre igazi hercegnőnek érezhették magukat. Lehetséges, hogy az apukák is eltöprengtek azon, hogy lányaik/fiaik még csak most voltak pelenkásak, felcseperedtek és máris független életük küszöbén állnak. Egykettőre mindenki elbúcsúzott a diákoktól, akik már inkább az afterpartyra készülődtek. Valószínűleg mindnyájukban tudatosult a gondolat, hogy hamarosan nem kis megpróbáltatás elé néznek, de addig is egy ilyen mesés estével ünnepelhették meg a felnőtté válásuk (majdnem) első pillanatát.

Gyebnár Zsuzsanna

4

Az ilyen bulik szervezése hatalmas feladat lehet. Egyedül találd ki a dolgokat és valósítod meg?

„Nehéz kérdés, hiszen egy baráti társaságról van szó, de szerintem pont ezért tud így működni a Bangers Crew-nál, ahogy eddig mennek a dolgok. Természetesen azért sok feladatot vállalok belőle, mert vannak részei a projektnek, ami egy emberes munka. A plakátok elkészítése, a helyszínekkel való egyeztetések vagy éppen a látványterv megvalósítása. De közösen agyalunk az új ötleteken, hogy minden buli jól sikerülhessen.”

Ezek szerint megjelent Kecskeméten a következő nagy partyszervező társaság? Hallhatunk rólatok mostanában?

„Szeretnénk a kecskeméti fiatalokat felpörgetni, hiszen kevés a lehetőség a városban kitombolni magukat, ezt mi is tapasztaltuk a saját bőrünkön. Amint indul a jó idő, mindenképpen szeretnénk egy szezonnyitó sürgésforgást. De ameddig van igény erre az egész murira, természetesen szeretnénk folytatni!”

Hosszútávon is a bulik világában képezed el magad? A pályaválasztás előtt vagy, esetleg ilyen irányban szeretnéd folytatni?

„Elképesztő módon szeretem csinálni ezt az egészet, szóval abszolút el tudom képzelni. Ha még nem is sarkosítjuk le hosszútávon ennyire a bulikra, de tény, hogy kipróbálnám magam szervezőként több ilyen szituációban. Nyugdíjas bingó délutánok esetleg.”

Sok sikert kívánunk hozzá! 😊

Gyebnár Katalin

25

La Fiesta murik és egyéb élvezetek

Kállai Jankó 12. D osztályos tanulónk hatalmas lelkesedéssel is sikerrel vetette bele magát a buliszervezés világába. Lassan egy éve szervezte meg az első partyt, azóta pedig már két egész estés murit is összedobott haverjaival, miközben olyan nagy céggel dolgozhatott, mint a La Fiesta borokat forgalmazó Grapevine Kft. Jankót kérdeztem élményeiről:

Mikor szervezted az első bulidat és honnan jött az ötlet, hogy egyáltalán belekezdj?

„Az előző évben, az érettségi előtti időszakban volt egy nagy összeveszés a szülőkkel. Mérgemben nem is tudom hogyan és miért már, de arra jutottam, hogy el akarok költözni. Ezért gondoltam, összehozok valami kis bulit a sráccal, hátha jól ki lehet hozni a dolgot, és egy hónapra le tudok lépni itthonról. Az érettségi zárása jó apropónak tűnt a bulira, helyszínként pedig a Technika Házára esett a választás. Mikor el indult az egész kezdeményezés, kezdett abszolút hidegen hagyni az elköltözés ötlete. Helyette inkább azon ment az agyalás, hogyan lehetne minél kreatívabb ötletekkel megtölteni a bulit és minél érdekesebbé varázsolni. Így hát elindult a szervezkedés, hogy mindenki kitombolhassa magát az érettségi szezon után.”

És komolyan vettek titeket a városban, mint fiatal szervezőket, tapasztalat nélkül?

„Amikor bementem a Tekába, hogy felvázoljam a tervet kicsit negatívan álltak dologhoz, hiszen be volt táblázva már az egész szezonra koncertekkel a csarnok. Ennek ellenére azért természetesen segítőkészek voltak. Reménykedtek benne, hogy összejön az ötlet - fogalmazzunk inkább így!”

Hány ilyen bulit szerveztél azóta, a La Fiestákon kívül?

„Az első bulin, mint később kiderült ott volt a Domb Beach egyik vezetője és már következő héten telefonált, hogy nem tudnánk-e összehozni egy hasonló nyárindító bulit a strandon. Természetesen igent mondtunk, nem is gondoltunk egy ilyen új lehetőségre. Ez egy innováció volt ráadásul, mert nem sok bulit tartottak még a Dombon a mi generációnknak ezelőtt. Ott már egy kicsit nagyobb kivitelezésű dolgot tudtunk összehozni, több feladat volt. Itt már az előző bulihoz képest dupla annyi ember jött el. Kis szünet után, nyár végére újra visszatértünk a jó öreg Tekához. Ez a három buli előzte meg a La Fiestás esteket.”

Honnan jött a lehetőség, hogy egy ekkora pincészettel dolgozhassatok együtt?

„Egyik osztálytársam segítségével sikerült kialakítani velük a kapcsolatot. Elég gyorsan sikerült kitalálni a koncepciót, hogyan lehetne összehozni egy ilyen bulit a kecskeméti fiatalok számára.”

„Bedobták magukat a döntőbe!”

A kosaras srácok újra bedobták magukat! A hetekben került sor a B33-as fiúk elődöntős játékára. A csapat hatalmas sikert aratva megnyerte az összes mérkőzést, ezzel bejutottak a döntőbe. A játékról, a csapatról, a meccsről kérdeztük az edzőt, Ábel József tanár urat és a csapat kapitányát, Szabó Zsombor 12.B osztályos tanulót.

Mesélj nekem egy kicsit arról, mit jelent pontosan a B33?

A B33 egy félpályás kosárlabda játék. Egy csapat 3 fő, plusz egy csere. A régiós döntő 2 pályán, azaz 4 térfélen zajlott. Az edző elviekben csak kísérő (no-coachgame), gyakorlatilag mégis ott segít, ahol tud. Egy meccs játékidéje egyszer 10 perc, vagy 21 pont. Amelyik csapat eléri a 21-et, az nyer. Lefújják a meccset. Vagy lepörög a 10 perc. Na most ez gyakorlatilag azt jelenti, hogy egy meccs cakom-pakk max. 15 perc.

Miért szereted ezt a felosztást?

Azért szeretem ezt a játékot, mert a rendszer kosárlabdában egy labda jut 5 főre, itt egy labda 3 főre, több a lehetőség, és nagyobb a felelősség is.

Kik a csapat tagjai?

Molnár Dani: Fehérvárról jött az idei szezonban. A Németh Lászlóba jár, a felnőtt kosárcsapat kerettagja.

Kucsera Dani: a Bolyaiban tanul, a 11.A osztályba jár.

Fazekas Pisti: szintén a Bolyaiban tanul, a 11.D osztályba jár.

Szabó Zsombor György: én angolos vagyok, a 12.B osztályba járok.

Ki a csapatkapitány?

Én vagyok, de a csapat húzóemberei kosárlabdátudás tekintetében egyértelműen a 2 Dani.

Milyen erősségeitek vannak?

Szerintem elég sokfélék. Igen eltérőek a gyengeségeink és az erősségeink is egyénre kivetítve. A csapatunk technikailag sokoldalú, és ez nagy előny a többiekkel szemben. Ez játszik majd döntő szerepet az országoson, hogy tudjuk-e azt csinálni, amiben jók, kiemelkedőek vagyunk, és kevésbé, amiben gyengébbek.

Milyen a köztetek lévő kapcsolat? A csapaton belül tudjátok rendezni a problémákat?

Ami kiemelne, hogy extra jó a viszony köztünk, játékosok között, meg azért Józsi bácsit is megismertük a 3-4 év alatt. Tudjuk, mire számíthatunk egymástól. Pisti általános iskolás korom óta a csapattársam és a barátom, őt ismerem legrégebb óta és vele vagyok leginkább összeszokva.

Honnan tudtok motivációt szerezni?

Hát szerintem, ha motivációt kell szerezni, az már rég rossz. Ez egy játék, élvezni kell, ami önmagában motiváció.

Kérlek, kicsit vágd fel nekem a meccs menetét!

A meccsek között volt egy kimondottan nehéz mérkőzés, amit a lehetetlenből fordítottunk meg. A többi viszonylag sima volt, de azért ott is számított, hogy mindenki a maximumot nyújtsa. Azt éreztem, hogy minden meccsen felszedtük a parkettát (ahogy Józsi bácsi mondaná). Ezt arra értem, hogy az akaraterőnk és az elszántságunk a topon volt. A koncentráció, a felkészültség már kevésbé. Az eredményhirdetésnél az érmekeket átadó úr megsúgta, hogy ez volt az egyik legnehezebb csoport, és hozzátette, hogy jó esélyünk van az országos döntőn. Én ezt azért nem merném kijelenteni. A döntő az írásbeli érettségi vizsgák után lesz közvetlenül. Meg egy ilyen nap tiszta szórakozás – és ezt értse mindenki úgy, ahogy akarja.

Voltak ott szurkolók?

Nyilas Laura elkísért minket (Ő Fazekas Pisti osztálytársa). Illetve volt pár ex-bolyais, aki kilátogatott a meccseinkre. Ők mellesleg nagyon jó barátaim azóta is, mióta elbálgattak. Pestiek. Fent laknak és ott is tanulnak, ráadásul önszántukból kijöttek szurkolni. Apukám is benézett 1-2-re, mialatt Pesten tárgyalt. Mind 3 király volt. J

Megünnepelejték a győzelmet?

Igen. Még ott a Tüske csarnokban betoltunk a fejünkbe egy tenyérnyi bécsi szeletet, egy hektár rizzsel. Ami azért nem árt ilyenkor.

Hogyan fogtok felkészülni a döntőre? Mi fog ott számítani?

Szerintem az fog szerepet játszani a döntőn, hogy tudjuk-e folytatni azt, amiben jók, kiemelkedőek vagyunk, és háttérbe tudjuk-e szorítani gyengeségeinket.

Vannak beceneveitek?

Nos...szerintem izgalmas beceneveink nincsenek.

És kabalák, jelmondatok?

Á... szerintem ilyen csak a filmekben van. Mondjuk tudom, hogy Pisti a 13-as mezben szeret játszani, még ha kétszer akkora is, mint maga a gyerek. Nálam egyáltalán nincs ilyen. Meg a Kucseránál sem. Esetleg

még a másik Dani említette, hogy szereti, ha minden flottul van rajta: aláöltöző, trikó, nadrág, zokni, cipő...

Jelmondat sincs, az is a filmes kategória.

A jövőben szeretnétek kosárlabdával foglalkozni?

Én nem szeretnék hivatásképp foglalkozni vele, ugyanis nem fektetek bele sok energiát. A 2 Dani talán, de ők ezt jobban tudják.

Fura ez a kosárlabda függőség. Sajnos Kecskeméten a kosárlétkben nem találok azt, amire szükségem van, így lényegében rendszeres edzésre nem is járok. De ha egy hétig nem labdázok, akkor nagy a baj.....

Tanár, úr, mióta foglalkozik a fiúkkal?

Ábel József: A B33-ról annyit kell tudni, hogy ez nem önálló sportág, hanem a kosárlabdában egy kicsit más szabályrendszerrel működő, de a kosárlabdára épülő játék. Ezek a srácok az Akadémiánál illetve a KTE-nél kosaraznak, iskolai szinten a reggeli edzéseken találkozunk. Amit itt tudnak nyújtani, az hosszú-hosszú évek munkája, nem az én érdemem, én csak elkísérem őket a meccsekre.

Összetartó a csapat?

Igen! Jól állnak hozzá, akarják is, és ahogy a mellékelt ábra mutatja nem is csinálják rosszul.

Milyen versenyeken indulsz még ebben a tanévben?

Különböző matematika versenyeken.

Milyen tapasztalatokat szereztél?

Sok mindent megtudtam a verseny alatt témaként megjelölt Ferenc József életéről és korszakáról, ennek a tudásnak akár az érettségim is hasznát vehetem.

Jakab Máté 12. C

Ez hányadik verseny volt, amelyen ebben a tanévben részt vettél?

Nem tartom számon, de annyi biztos, hogy nem tudnám egy kezemen megszámlolni.

Mennyire tartod fontosnak ezt az eredményt?

Rendkívül nagy jelentősége van számomra ennek a versenynek, és biztos vagyok benne, hogy emlékezni fogok az elért harmadik helyezésemre.

Melyik versenyeredményedre vagy a legbüszkébb?

Ami a legnagyobb örömet okozott nekem, az az volt, hogy általános iskolában minden alkalommal bejutottam a Zrínyi Ilona Matematikaverseny döntőjébe, ami az országban és a korosztályomban rajtam kívül csak 4 embernek sikerült. Középsiskolában pedig a Megyei Matematikaversenyen (10. osztály) elért első helyezésemre vagyok legbüszkébb.

Mi motivál a versenyzésre?

A versenyzésre nem motivál semmi, kizárólag arra koncentrálok, hogy a tanulásban sikerrel vegyem az akadályokat, és amit a versenyzéssel elérek, az csak bónusz.

Hogyan jobb versenyezni? Egyénileg vagy csapatban?

Elég komplikált kérdés, rövidtávon egyénileg egyszerűbb, de hosszú távon minden embernek szüksége van segítségre.

Milyen versenyeken indulsz még ebben a tanévben?

Még két matematikaversenyen fogok részt venni, aztán jöhet a felkészülés az érettségire.

Milyen tapasztalatokat szereztél?

Megtanultam értékelni önmagam.

A Bolyai Bölcs-Észei

A Pázmány Bölcs-Ész országos tanulmányi versenyen matematika kategóriában II. helyezést ért el Czirkos Angéla és III. helyet szerzett Jakab Máté 12.C osztályos tanulók. Krámlí Szabolcs (12.C) történelemből 4. helyezésként különdíjban részesült. A diákokat a konkrét versenyről és magáról a versenyzésről faggatjuk.

Czirkos Angéla 12.C

Ez hányadik verseny volt, amelyen ebben a tanévben részt vettél?

Negyedik vagy ötödik, nem tudnám pontosan megmondani.

Mennyire tartod fontosnak ezt az eredményt?

Nem igazán tartom fontosnak, mivel ez nem egy felkapott verseny, és nincsen hosszú múltja sem.

Melyik versenyeredményedre vagy a legbüszkébb?

Nem igazán vagyok egyikre sem büszke.

Mi motivál a versenyzésre?

A tapasztalatszerzés, illetve az, hogy próbára tegyem magam éles helyzetekben.

Hogyan jobb versenyezni? Egyénileg vagy csapatban?

Csapatban mindenképp izgalmasabb. Csapatversenyek alkalmával a feladatok is javarészt mozgalmassabbak, játékosabbak, és itt nem csak a tudás számít, hanem az együttműködési képessége, találékonysága is a csapat tagjainak.

Milyen versenyeken indulsz még ebben a tanévben?

Zrínyi, talán Medve Matek, Kavics Kupa esetleg, Kenguru.

Milyen tapasztalatokat szereztél?

Dupla pendrive, biztonsági mentés.

Krámlí Szabolcs József 12.C

Ez hányadik verseny volt, amelyen ebben a tanévben részt vettél?

C osztályos lévén korábban rendszeresen részt vettem matematika versenyeken, történelemből OKTV-n is indultam, sajnos kevesebb sikerrel.

Mennyire tartod fontosnak ezt az eredményt?

Egy viszonylag komoly eredménynek tartom, örülök neki, hogy egy országos versenyen helyezést értem el.

Melyik versenyeredményedre vagy a legbüszkébb?

Ugyanezen a versenyen elért tavalyi 2. helyezésemre.

Mi motivál a versenyzésre?

A kihívás keresése mellett a nyereség ígérete.

Hogyan jobb versenyezni? Egyénileg vagy csapatban?

Mindkettőnek megvan a maga varázsa. Egyéni versenyeken 100%-ban tőlem függ, hogy milyen helyezést érek el, viszont egy jó csapatban a versenyzés nem ró rám akkora terhet.

Nehéz volt az idáig vezető út?

A B33-at 4-5 éve karolta fel a Nemzetközi Kosárlabda Szövetség és most már egy önállóan bejegyzett sportágként van jelen, Világ- és Európa Bajnokságot is rendeznek belőle, a Diákolimpia égisze alatt ez a harmadik év amióta így működik. A legelső, négy évvel ezelőtti Diákolimpia szponzorálta, de nem számított bele a diákolimpiai sportágakba. Abban az évben azzal a csapattal szerencsénk is volt, meg tudtuk nyerni. Következő évtől már hivatalos diákolimpiai versennyé vált, ennek az a jelentősége, hogy ha az országos döntőben 1-3. helyen végez valaki az a felvételinél 10 pluszpontot fog kapni. Nincs meghatározva, hogy egy iskola hány csapatot nevez, és ahol mondjuk egy városban több csapat van, csinálnak egy városi fordulót, innen és a megyei-ből kettő megy tovább, függetlenül attól, hogy hány csapat volt. Utána következik a regionális döntő, ahova már szelektálnak, a megyei első-második jut tovább. Négy ilyen régiós döntő van, innen az első és a második helyezett jut be az országos döntőbe.

Így, szinte „kívülállóként” milyennek látta a mérkőzést?

Nem voltam teljesen kívülálló, hisz edzetünk a fiúkkal közösen is. Itt mások a szabályok, mások az időmegkötések, mások a labda játékba hozásának a szabályai, a legalapabb dolgok azok, amik közös edzéseink, ezeken számunk arra időt, hogy kimondottan ezt a 3-3 elleni játékot gyakoroljuk és az 5-5 elleni játékból olyan taktikai elemeket vegyünk át, amelyeket itt lehet használni. Nem én készítettem fel őket, inkább csak igyekeztem hozzátenni.

Érdekes része a sportágnak, hogy ez egy no-coach játék, tehát kell egy hivatalosan bejegyzett edző, aki az adminisztrációban segít, de hivatalosan egy mérkőzés alatt az edző nem szólhat bele a játékba, nem avatkozhat bele, a meccs alatt a játékosok kérik a cserét, az időt. Ez még nincs teljesen kiforva, szóval nem csak én, de a többi jelenlévő edző sem tartja be ezt még annyira,

mert próbál kintről segíteni. Ha majd ez teljesen le fog tisztázódni, akkor teljesen egyértelműen csak a játékosok lesznek, akik tevékenyen részt vehetnek azon a mérkőzésen.

Hány meccset játszottak a döntőben?

Ezen a regionális döntőn 5 mérkőzést játszottunk. Csoportban 3 csapat van és kettő mérkőzés, onnan az első kettő mehetett tovább és onnantól kezdve már egyenes kieséses szakasz van. Tehát ott, ha már egy mérkőzést elbuktál, befejezted.

Előrelátható volt a győzelem?

Nem, viszont lehetett sejteni, hogy jók a srácok, de volt pár olyan csapat is, akiről azt gondoltuk, legalább olyan erősek, mint mi.

Mit tervez a Tanár úr, esetleg a fiúk a B33-mal?

Nekem különösebb tervem nincs, jelenleg nincsen olyan, hogy B33-as bajnokság, csak tornákat rendeznek belőle, nem úgy van, mint a kosárlabdában. A srácok az 5-5 elleni kosárlabdára építenek, ők egyesületben játszanak és az egyesületi versenyeken vesznek részt. Ez egy nagyon új sportág, szerintem még pár év kell, mire teljesen letisztul, hogy ebből mi is lesz.

Szeretnénk a Bolygató szerkesztősége nevében is gratulálni a B33-as csapatnak a sikerekhez!

Jeszenszki Dorina, Gyebnár Zsuzsanna

Versek, írások

Péntek

A Péntek utcában lakott egy lány.
Pénteknek hívták, hogy miért, az talány.

Olykor kiült az ablakba esténként
Hallgatni a tücsköket és élvezni a holdfényt.

De az egyik este más volt, mint a többi.
Péntek egy szép ifjút látott az utcán jönni.
Kezében gitár volt, úgy sétált a járdán,
S egyszer csak megállt, pont a lány ablakánál.

Amaz gyorsan elbújt, ám a fiú észrevette.
Legalábbis úgy tűnt; Péntek nem volt biztos benne.

Az ifjú leült az ablak alatt
Felhangolta gitárját, és dalra fakadt:
"Szerelmem, te drága egyetlen Péntek!
Nincs szó, mely leírja, hogy szeretlek téged!
Nem vagyok buta, de az átlagom csak háromas,
Mert én tanulás helyett csak téged várlak.
Mit jelentesz nekem? Te vagy a szabadság,
Az ok, amiért élek, maga a mennyország.
De jaj, oly kevés az idő, mit veled tölthetek!
Együtt lennünk csupán csak heti egyszer lehet..."

Pénteknek a lelkéig eljutott ez az ének,
Ezt hallva az énekesé lett szíve.

Arra készült, hogy kimászik az ablakon,
Mióután meghallgatta az utolsó versszakot.

"Itt vagyok az utcában, mely viseli neved,
Pusztán azért, hogy elmondhassam neked:

Nekem te vagy a nap az égen,
Te vagy a legszebb nap a héten."

A radír

A radír egyedül érzi magát.
Újra és újra rálel a magány,
Mert egy kézben csak kevés időt tölt,
Aztán mindig elhagyják.

Időnként új gazdára talál,
Megörülnek neki, használják,
Hisz kövér még, messze a halál...
De folyton kínozza a talány:
Lesz neki valaha olyanja, hogy család?

Tudom, erre sajnos semmi esély.
Még mindig él bennem a remény,
Hogy még benned él a fiú, ki enyém,
Ezért maradtam szerelmes beléd.

Hány csapatból lettetek az elsők?

Kléh Györk: Velünk együtt 34 csapat vett részt a versenyen.

Számítottatok rá, hogy ti fogtok győzni?

Kléh Györk: Előzetesen is szerettünk volna nyerni, de nem számítottunk a végső győzelemre. Olyannyira nem, hogy alkut kötöttem az osztálytársammal, aki egy másik csapatot erősített, hogy győzelmünk esetén meghívom a verseny után egy ebédre a közeli gyorsétterembe.

Czirkos Angéla: Valamennyire igen, én mindenesetre nagyon bíztam benne. Végül is egy újonnan létrehozott versenyen indultunk el egy igen jó képességű csapattal, szóval minden esélyünk megvolt, de a szerencse is nagy szerepet játszott.

Krákli Szabolcs: Reménykedtünk benne, de igazán nem számítottunk rá csak akkor, amikor egyszer-egyszer a verseny alatt kihirdetett aktuális sorrendben elől álltunk.

Lenne kedvetek logisztikus szakemberként dolgozni?

Krákli Szabolcs: Csapattársaim nevében nem tudok nyilatkozni, viszont számomra már egy másik iskola korábbi nyílt napján szóba került, mint lehetséges opció a továbbtanulásra.

Czirkos Angéla: Kedvem még talán lenne is, de nem hiszem, hogy ez be fog következni.

Kléh Györk: Nem, de ki tudja, mit hoz az élet.

Mit csináltatok, miután vége lett a versenynek?

Krákli Szabolcs: Egy gyors étkezés után hazafelé vettük az irányt, és aludtunk egyet.

Kléh Györk: Én beváltottam az ígéretem és a KFC felé vettem az irányt, szerencsére a csapattársaim is elkísértek. Este hét órakor kerültem újra ágyba és másnap délig aludtam.

Czirkos Angéla: Elmentünk a KFC-be. Éhesek voltunk. Utána szerintem 14-15 órát aludtam otthon.

„Egy nap alatt a logisztika körül”

A Pallasz Athéné Egyetem által hirdetett 24 órás logisztikai versenyen a Bolyai csapata vitte el a pálmát. A továbbiakban a csapat tagjait, a 12.C osztályos Czirkos Angélat, Krámlí Szabolcsot és Kléh Györköt kérdezzük élményeikről, tapasztalataikról.

Hogy jutott eszetekbe benevezni a versenyre?

Krámlí Szabolcs: Egy tanórán olvasták fel a versenykiírást, és rövid megbeszélés után úgy döntöttünk, hogy belevágunk.

Hogyan zajlott a verseny?

Krámlí Szabolcs: Egy 24 órás versenyről lévén szó péntek déltől szombat délig tartott. Ez az egy nap rövid szünetekkel tarkítva végig eseménydús volt. Több előadás és rövidebb csapatmunka mellett a hangsúly egy projektmunkán volt.

Kléh Györk: A regisztráció és a megnyitó után megebédeltünk, majd mindegyikünk egy gyár- vagy intézménylátogatáson vett részt. Ezek után jött a verseny lényegi része, amely során egy projektmunkát kellett elkészítenünk, valamint egyéb, kisebb feladatok kellett részt vennünk.

Czirkos Angéla: Voltak különböző feladatok, csapatos, nagycsoportos illetve egyéni, köztük volt idő enni, illetve a projektmunkán dolgozni. Este, hajnalban dolgoztunk a legtöbbet a projektmunkán, előtte volt a legtöbb feladat, másnap reggel pedig még volt ugyan néhány feladat, de ekkor már az előadásoké és eredményhirdetésé volt a főszerep.

Melyik volt a legnehezebb feladat?

Czirkos Angéla: A projektmunka.

Krámlí Szabolcs: A projektmunka. A legtöbb időt és energiát az emésztette fel. Egy cég jövőbeni gyáregységét kellett úgy berendeznünk, hogy az logisztikailag a legcélszerűbb legyen.

Kléh Györk: A projektmunka. Egy gyáregységet kellett úgy berendeznünk, hogy az az anyagáramlás és a logisztika szempontjából a legkedvezőbb legyen. Ehhez egy plakátot és egy makettet is kellett készítenünk, amelyhez közügyességünkre is szükség volt.

Volt olyan pont, amikor úgy éreztétek, feladjátok?

Czirkos Angéla: Nem hiszem, szerintem végig élveztük a versenyt.

Kléh Györk: A verseny feladása fel sem merült, nagyon jól bírták a csapattársaim. Én négy óra körül erősen gondolkodtam egy alvószünet beiktatásán. Végül azonban átestem a holtpontra és tudtam folytatni a versenyt.

Krámlí Szabolcs: Szombat hajnal egy olyan időszak volt, amikor mindenkin érződött a fáradtság, de sikeresen együttműködéssel átvészeltük ezt az időszakot, és időben sikerült befejeznünk a projektmunkát.

Hárman a padon

Hárman ülünk a padon,
Te sütteted magad a napon,
Legelteted szemed egy csajon,
Ki jól néz ki, de nagyon.

Én elég csúnyán leégtem,
Ennyi nappal egy időre beérem.
Hogy azt a csajt nézed, megértem,
De azért annyira nem tetszik, remélem.

Én már nem érdekellek téged.
Nem beszélünk már annyit, mint régen,
Mikor nálunk aludtál minden héten,
És sokat sétáltunk ketten a réten. Mik
voltunk? Csupán jóbarátok.
Bár én ebben utólag többet látok...
Jó volt. De a sulis jött, mint szörnyű átok,
Köztünk a távolság mint egy árok.

És most itt ülünk a padon hárman,
A múlt angyala, én, a jövő sötét árnya,
De szíved minket, s a padot messze kí-
vánja,
Helyettünk foglalkozol azzal a lánnyal.

Téged jelenleg egyikünk se érdekel.
Megállapítod, a csaj estére épp megfe-
lel,
Épp egy ilyen női testre éhezél.
Rákiáltasz, ő pedig mosolyogva felel.

Közelebb jön, máris a tiéd,
Nem nehéz rájönni, miért:
Hozzád hasonlót még nem látott e vi-
dék,
Külsőd vonzóbb, mint bárkié.

Régen messze nem ilyen voltál.
Mostani önmagadra nem is hasonlí-
tottál.
Mindig furán, de kedvesen mosolyogtál,
Külsőd helyett a szeretteiddel foglalkoz-
tál.

Szeretnél másoknak örömet szerezni,
Azért, mert akkor még tudtál szeretni.
Új énedet el akarom feledni,
Nem akarok ilyen embert szeretni!

Hárman ülünk a padon.
Te már kiélted magad a csajon,
Ki jól néz ki, de nagyon...
Mi ülünk, s én egyedül vagyok.

Tóth Panni

Esmeralda hercege

A királyság egy kis csücskében, egy aprócska faluban lakott egy parasztlány, akit Esmeraldának hívtak. Jól hangzó, mesebeli hercegnőhöz illő neve tökéletesen illett hozzá: gyönyörű volt, kedves, álmodozó és nem túlzottan eszes... Emellett mindennél jobban vágyott a szerelemre, ami viszont legnagyobb bánáttára még nem talált rá. Ez a súlyos probléma mindennapjaira is hatással volt, Esmeralda mást se csinált, mint sétált (az utcán, az erdőben, szinte mindenütt, hisz ki tudja, hol találkozik az Igazival...?), vagy az eget bámulva ábrándozott. Ha egyszer mégis csinált valamit, akkor az egy új ruha volt, vagy egy színes virágkoszorú, ami kiemelte ragyogó kék szemeit. A szülei nagyon szerették a lányukat, és keményen dolgoztak, hogy meglegyen mindenük, amire szükségük van. Finoman próbálták lányuk tudtára adni, hogy ez így nem mehet tovább, de annak egyáltalán nem tűnt fel. Gondtalanul élt álomvilágában, állandóan kereste, várta a szerelmet, és hol a boldog jövő képét maga elé képzelve örült, hol pedig a szomorú jelenen merengett.

Esmeralda ragyogó szépsége nem kerülte el a másik nem figyelmét sem. Rengeteg fiúnak, férfinak tetszett, és sokan - azt állították - szerelmesek is voltak belé, de ők vagy csak *egy bizonyos dolgot* szerettek volna tőle, vagy pedig nem feleltek meg a lány igényeinek. Mint oly sokan, az utóbbi csoportba tartozott Pepe is, aki viszont tényleg tiszta szívéből szerette Esmeraldát. Pepe egyszerű parasztleány volt, szorgalmas, becsületes és kedves, de külsejét semmiképpen se lehetett vonzónak nevezni, kifejezetten csúnya volt. Egész életében szerelmes volt a lányba, és ha az ismerte volna őt, megtalálta volna benne a tökéletes párt. De mivel Pepe félnék természetű volt, és úgy látta, hogy esélye sincs, mindig csak távolról szemlélte szerelmét.

A faluban nem mondhatni, hogy pezsgett az élet, az emberek napról napra, évről évre ugyanazt csinálták, a szokásaik szerint éltek. Ám egy szép nyári napon különleges esemény híre jutott el a lakók fülébe: a király fia, a koronaherceg az országot járja, és épp az ő falujukban fog megszállni másnap este. Esmeralda nem tudta, mit csináljon örömeiben. Amint megtudta a csodálatos hírt, érezte, hogy a herceg lesz az a valaki, aki majd kiragadja őt ebből a koszos, szürke, érzelmek nélküli világból. Feje csordultig telt jövőjének újonnan megálmodott idilli képeivel, még arra se tudott rendesen odafigyelni, hogy kicsinosítsa magát, és szebb legyen, mint valaha. Boldog volt, mert a herceg - akit életében nem látott – első látásra belé fog szeretni, sorsuk már a születésük előtt összefonódott, eddig ezért nem talált magának párt.

Július 13. A nagymamák világnapja – Ők készítik a legfinomabb süteményeket, lekvárokat és ők tudják a legtöbb verset, mesét, elkényeztetnek, óvnak és védenek, elhalmoznak szüntelen szeretetükkel.

Július 29. A parkettacsizolás világnapja

Augusztus 8. Csempéssz cukkinet a szomszédod ajtaja elé nap – Állítólag amerikai zöldségtermesztők találták ki, amikor túl sok lett a cukkini.

Augusztus 17. Mosolyogj és integess a turistáknak világnap

Augusztus 25. Szingli csajok világnapja – Bridget Jones emlékére

Szeptember 15. A nagypapák és a mozdonyvezetők világnapja

Szeptember 30. A népmese napja – A Magyar Olvasástársaság kezdeményezésére ünnepejük 2005 óta. Célja, hogy a népmesék fennmaradjanak és a mesékben élő bölcsesség továbbhagyományozódhasson az új generációkra.

Október 12. A stresszoldó kiáltás világnapja – Hogy egy kicsit oldjuk a mindennapok során felgyülemlett stresszt, délután 1-kor a világ polgárai kimennek házuk elé és kiüvöltik magukból a roszzszat.

Október 15. Az ölelés világnapja – Célja, hogy segítsen mindenkinek kimutatni az érzelmeit.

Október 23. reggel 06:02-től este 06:02-ig Mole (Avogadro) nap – A dátum és időpont az Avogadro számot tükrözi, ami egy molnyi mennyiséget jelöl: $N_A = 6,022\ 140\ 857 \times 10^{23}$.

November 19. Nemzetközi Férfinap – Célja elsősorban a fiúk, férfiak egészségére és a nemek egyenlőségére való figyelemfelhívás, bár mindezekre nem csak ezen a napon kellene odafigyelnünk.

November 21. A Helló köszönés világnapja –

1973 óta ezt a világnapot úgy ünnepli hivatalosan az ember, hogy tíz embernek köszön, tíz embert üdvözöl. A dolog lényege, hogy felhívja a figyelmet a konfliktusok békés rendezésére, apropója az akkori Egyiptom és Izrael közötti konfliktus.

November 25. Magyar labdarúgás napja – Az „Aranycsapat” 1953. nov. 25-én a londoni Wembley stadionban 6:3 arányban legyőzte a hazai pályán akkor 90 éve veretlen angol válogatottat.

December 7. Ölelj meg egy magyart nap – Facebookon született meg a Hug a Hungarian Day, ami hatalmas érdeklődést keltett.

December 11. Nemzetközi hegynap – A 2002-ben rendezett „A hegy nemzetközi éve” rendezvényből született. Célja, hogy felismerjük, milyen alapvető szerepet játszanak a hegyek életünkben.

December 29. Magyar kártya napja – Jánoska Antal szerint, aki a kártya történetét kutatta, az 1830-as években készült az első olyan kártya, amely a ma ismert figurákat ábrázolta.

Ahelyett, hogy a saját ünnepeinket ünnepelelnék úgy, mint régen, új, jelentéktelen napokat találunk ki vagy veszünk át más országoktól. A csokimikulások már október második felében megjelennek a boltokban, a közösségi oldalakon népszerű a „szülinapozás”. Bár jól esik a sok köszöntés Facebookon, de ha nem kapna értesítést minden ismerősöd arról, hogy születésnapod van, hidd el, nem ennyien emlékeznének fejből a születési dátumodra... És gondold bele, ezek a köszöntések bármikor bárkinek küldhető üdvözlések.

Legyen igazi az ünnepe! Ne az ajándék legyen a legfontosabb például karácsonykor, értékeld, amikor a családdal Activity-t játszotok, nevettek, beszélgettek, együtt vagytok! Éld meg a pillanat örömét, és ne szomorkodj, ha valami nem úgy sült el, ahogy tervezted!

Kecskeméti Réka

Ünnep vagy nem ünnep?

Magyar költészet napja (ápr. 11.), Valentin nap (febr. 14.) Föld napja (ápr. 22.), magyar kultúra napja (jan. 22.), anyák napja (máj. első vasárnapja) – csak hogy néhányat említsek... Ezeket a jeles napokat – remélhetőleg – mindenki ismeri, de mi van a hóemberek világnapjával (jan. 18.)? Tegye fel a kezét, aki hallott róla ezelőtt! Meggyőződése, hogy nem sok kéz emelkedik a magasba... Utánanézttem ezeknek az ismeretlen, furcsa, vicces napoknak, világnapoknak.

Január 20. A Pingvin-tudatosság napja, elsősorban erkölcsi ünnep, amely a pingvinek életét állítja példaképül az emberek elé.

Január 22. A csókolózás nem hivatalos világnapja

Január 23. A legszomorúbb nap – Most senki nem szomorkodjon, nem kell iskolába jönni ezen a napon!

Február 3. Rejtvényfejtők napja

Február második vasárnapja A házasság világnapja – Amerikából indult útjára „Hiszünk a Házasságban!” címmel, célja a házasság népszerűsítése, annak bemutatása, hogy léteznek még jó, tartós és boldog házasságok.

Március 1. Ölelj meg egy könyvtárost világnap

Március 14. A Pi világnapja- Mert 3,14...

Március 17. Az alvás világnapja – Nemzetközi esemény, melynek célja, hogy felhívja a figyelmet az alvás fontosságára az életminőség szempontjából. Az álmoság és a kialvatlanság egyre inkább népbetegség, megelőzésére, kezelésére sokkal több figyelmet kell fordítanunk. Erre hívják fel figyelmünket a világ számos országában orvosok, gyógyítók és civil szervezetek.

Április 4. Nemzetközi párnacsata nap – Számos

rendezvényt szerveznek, Budapesten is, akinek van kedve...

Április 11. A Parkinson-kór világnapja – Ezt a nagypapám emlékére említettem meg

Április 15. Radírok világnapja – Lefogodom, soha nem láttál még egy radírt sem teljesen elhasználdni

Április 16. A pacsizás világnapja

Május 4. Az ékezetes betűk világnapja – A történet szerint a főkébel helyett főkébelt rendelő anyagbeszerző emlékére

Május 25. A törölközők világnapja – Douglas Adams író emlékére vezették be, aki a Galaxis útikalauz stopposoknak című könyvében azt ajánlotta, hogy a világűrbe utazók feltétlenül vigyenek magukkal törölközőt.

Május utolsó keddje Nemzetközi tejnap – Célja a korszerű tej és tejtermékek és az egészséges életmód propagálása.

Június 16. Apák napja – Amerikából ered, a XX. század elejétől kezdték ünnepelni a családfenntartót, az Apát.

Június 23. A legvidámabb nap

Június 26. Ronda kutyák világnapja – Ez az ünnepnap csupán azért van, hogy a ronda kutyákat is szeretgesse valaki.

Július 6. A csók világnapja – Az ajkakban számtalan idegvégződés található, ezáltal nagyon érzékenyek az érintésre, valamint a hőmérsékletet érzékelő receptorok miatt a hidegre és a melegre is. Ezek a receptorok felelnek azért a varázslatos érzésért, ami csók közben eluralkodik rajtunk.

A nagy nap eljött, és a lány jó korán kiment a falu egyetlen fogadója elé, ahol meglepetésére már nem kevés ifjú hölgy várakozott. Ahogy telt az idő, egyre többen lettek, végül már az egész falu ott ácsorgott. Esmeralda azonban bízott a sorsban, tudta, hogy a herceg észre fogja őt venni akár kétszer ennyi ember között is. De azért igyekezett közelebb furakodni a fogadó bejáratához, hogy megkönnyítse jövődöbelije dolgát...

Eljött a pillanat. A távolból egy hintó és jó néhány lovas közeledése hallatszott, majd megjelentek a kanyarban, és megálltak az épület előtt. A herceg kiszállt a hintóból, a tömeg éljenzéssel köszöntötte, majd bement a fogadóba. Esmeralda viszont nem kis kétségbeesésére semmit se látott belőle az előtte állóktól.

Nem adta fel, megnyugtatta magát, és bár a tömeg oszladozni kezdett, ő ott maradt (pár hozzá hasonló lány társaságában) egész éjszaka. Egy szemhunyasnyit se aludt, hisz sose lehet tudni, mi történhet...

A herceg megköszönte a vendéglátást és kora reggel indult. Addigra a fogadó előtt újra hatalmas tömeg verődött össze, de Esmeralda ezúttal jó helyen volt. Szíve válsztottja, élete értelme kilépett az ajtón, a tömeg utat engedett neki a hintóig, és pont a lány mellett ment el. Ránézett, egész hosszan, először csinos alakját, majd a gyönyörű arcot figyelte. Közről látszott, hogy a herceg ápolt és szép ruhákat visel, de arca rideg és ellenszenvet keltő volt, emellett sugárzott róla a nagyképűség. Esmeraldának ez nem tűnt fel, ő csak a ruháit nézte, mert még sose látott azokhoz fogható. Ekkor hideg zuhanyként érte a felismerés, hogy a herceg már nem őt nézi; a pillanat véget ért, szépsége nem fogta meg a trónörököst, az most elmegy, és nem valószínű, hogy valaha visszatér.

Esmeralda egy darabig némán, megsemmisülve nézte a távolodó hintót, majd rohanni kezdett. Tudta, merre megy a herceg, és ismert egy rövidebb utat az erdőn keresztül, amin a hintó és kísérete elé vághat. Mikor már nem látta senki, kitört belőle a sírás. Könnyeitől és takonytól fuldokolva futott, ahogy csak tudott. Az országúthoz ért, pont sikerült a herceg elé kerülnie. Elbújt egy útszéli bokorban, majd mikor a hintó odaért, elé vetette magát, és a lovak azon nyomban halálra gázolták. A sírás és a halálos sebek úgy elcsúfították az arcát, hogy nyoma se maradt annak a gyönyörű lánynak, aki volt.

Szülei nem tudták kiheverni a halálát, nem sokkal később belebetegedtek a bánatba. Pepe tovább dolgozott, hogy segítsen a családjának. Soha se nősült meg.

Tóth Panni

Csak egy álom volt

Kinyílik a szemem, mégsem látok semmit. Egyszer csak hirtelen, félve, ám mégis nagy nyugalommal felülök az ágyon. Körbetekintek... Az ajtóm be van csukva, a szoba vaksötét. Nem értem. Egyre csak gondolkozom és gondolkozom és még mindig nem értem. Hová tűnt a világom, mit keresek itt. és hogy kerültem ide? Talán reggel van? Már fel kéne kelni, pedig én még olyan álmos vagyok! Az óramutató kattogására azonban feleszmélek, így az éjszaka közepén. Lassan visszadőlök, s lehunyom a szemem. A kérdéseimre azonban még mindig nem jött válasz, pedig még én is tudom a megoldást erre az egyszerű feladványra, mert mióta csak kipattant a szemem, mondogatom magamban: *CSAK EGY ÁLOM VOLT.*

De hát ennek nincs is értelme! Mégis ezt mormolja mindenki, mikor felpattan hideg hajnalokon. E képzeletvilág egy olyan hely, melyben mi írjuk a szabályokat, alkotunk történeteket, s mikor vége, úgy kezeljük, mintha mi sem történt volna. És mindez miért? Mert nem létezik. Attól még, hogy valami csak a fantáziánk, képzeletünk szüleménye, lehet ugyanolyan igazi és valóságos! Mégsem tudjuk értékelni.

Ezekben a történetekben megfogalmazódnak félelmeink, látjuk azt, ami boldoggá tesz minket, visszatükrözzük gondolatainkat, megmutatkozik valódi mivoltunk, és sokszor még csak nem is emlékszünk minderre. Mennyivel jobban ismernénk magunkat, ha minden emlékünket fel tudnánk idézni e kalandokról, ha csak egy napra is beleszöppennénk ebbe a képzeletvilágba!

Hatalmas jelentősége van álmainknak, s mindannak, amit átélünk benne, mi mégis azt mondjuk, CSAK egy álom volt. Észre kéne vennünk, hogy a puszta képzelőerőnkkel mit alkotunk, történeteket, sőt egész világokat hozunk létre.

Ezek a gondolatok merülnek fel bennem, s ahogy egyre jobban elmélyülök bennük, egyre fáradtabbnak érzem magam. Pedig az én álmom még csak most kezdődik.

Miért jó ölelkezni?

Sokan szeretnek ölelkezni, ezzel bele is másznak a másik ember komfortzónájába s talán pont ezért ódzkodnak annyian ettől az egyébként gyógyító és felemelő gesztustól.

Na, de miért is szeretik sokan és miért kellene szeretniük a többieknek is az ölelést?

Az ölelésnek számos jó hatása van az egészségünkre.

Csökkenti a stresszt, hiszen abban a pillanatban, ahogy megölelnek minket, csökkenni kezd a szervezetben a stresszért felelős kortizon hormon. Arra is rájöttek, hogy akit gyermekkorában sokszor ölelgetnek, később könnyedén tudja kezelni a stresszhelyzeteket.

Emellett a szívünk számára is jó hatással bír, hiszen ha egy ismerőst ölelünk meg, akkor percenként 5 szívdobbanással többet produkálunk, és ha egy idegent, akkor percenként 10-zel. Ráadásul a vérnyomásra is kedvező hatással van. Öleléskor a bőrünkön érzett nyomás hatására az úgynevezett pacinian részecskék az agy azon részére küldenek kedvező jeleket, amelyek többek között a vérnyomás csökkentéséért felelősek.

Nem csak biológiai okok miatt jó az ölelés nekünk, de pszichológiailag is. Az ölelés révén megnő szervezetünkben az oxytocin szint, ez a hormonfelelős a bizalom és a rajongás kialakulásáért. A tudósok szerint pedig ez biológiai kötődést hoz létre az emberekben és boldoggá tesz minket. Erősíti a szolidaritást, a biztonságérzet kialakulását. Csökkenti a félelmet, aggodást és a fájdalomérzetet.

Azt is bebizonyították, hogy minél idősebbek vagyunk, annál inkább érezzük az ölelés kedvező hatásait.

Ezekben a hideg napokban egy ölelés egyébként is jól jön. 😊

"Napi négy ölelés kell a túléléshez, nyolc a szinten maradáshoz és tizenkettő a gyrapodáshoz." - írta Virginia Satir

Erdélyi Mária

Lassan megindultam, de nem gondoltam a múlt-
ra. A nap is kezdett fel-
kelni, én pedig már egy-
re kevésbé éreztem a
hasogató fájdalmat. Csak
a jövőre koncentráltam
és arra, hogy tovább kell
mennem. Egyetlen egy
esés nem befolyásol-
hatta sem a múltamat,
sem a jövőmet. Nem
éltem attól kezdve biz-
tonságosabb életet.
Mert a jeges út, az esés
és a fájdalom mindig
benne volt a pakliban.
És biztos voltam benne,
hogy ezután még jönni
fog eső, amely kicsit le-
csitít és felfrissít majd
minket, és abban is,
hogy a szél is fogja még
csípni az arcomat.
De a jelenre koncentráltam.
A vállamat sem nyomta
úgy a súly, mint eddig. A
jég sem sírt már lépése-
im alatt, úgy ahogy az-
előtt tette.
Azelőtt, hogy minden el-
nem indult volna újra a
saját körforgásában a napok, a reggelek, és kezdetét nem vette volna egy újabb pil-
lanat, perc, év, mikor minden változik, mégis minden marad a helyén.

Török Edina

Sötét

Nem tudom, mit tegyek,
már rég indulnom kellett volna,
én meg csak tovább tétlenkedek,
csak ne kelljen felmennem oda!

Indokok kavarnak fejemben,
kifogások után kutatok,
hogy miért nem vagyok ott már,
ennek okát azonban csak én tudom ám.

A lépcső aljánál állva,
valami varázslatra várva,
egyre csak tekintetek felfelé, a magas-
ba,
én sem tudom igazán mire várok,
de közben semmit sem látok,
mégis tudom, hol vagyok,
hisz kósza árnyakra figyelek fel,
ki tudja, egy bútor, vagy talán egy em-
ber?

Megérkeztem.
Ott a lépcső tetején,
a villanykapcsolóra tapadt kézzel,
igazán félek én,
ezen a hétköznapi éjjelen.

Nem tudom pontosan, mit rejt a sötét,
de biztosan megtudom,
mihelyt a villanyt felkapcsolom,
s akkor hirtelen vak leszek,
ezt a zűrzavart nem látom át,
miközben szívem hevesebben ver,
s kiderül, mit dugdos a homály.

Abban a pillanatban,
megfordul bennem ezernyi gondolat,
Bárcsak lenne nappal,
mikor nem kéne foglalkozni a villany-
kapcsolóval!
Fény gyúlik a szobában,
fény gyúlik szememben,
aztán rájövök, hogy ez idő alatt,

minden ugyanolyan maradt,
de ezt már úgyis tudtam,
a dolgok olyanok, ahogy hagytam,
mégis félek, mikor szembe kell nézmem
vele.

A lámpát azonban mindig fel kell kap-
csolni,
Előbb-utóbb fényt kell gyújtani,
s rávilágítani, mit rejt a mély,
mit rejt az éj.

Sosem tudnám meg, s nem kellene fél-
nem,
attól, hogy a kapcsolót megnyomjam,
az azonban mégis rosszabb,
mint, hogy a sötétben tanakodjak,
Pedig abban a másodpercben rettegek,
s a fénytől jobban félek.

Gubényi Boglárka

Ábránd

Álmomban láttam hogy ezernyi darabka
volt az égen.

Mint egy kirakós, egy játék,
Azt hittem ez az élet.

Hittem, hittem, hogy élvezni kell,
Úszni a mámorban és hinni hogy könnyű
lesz minden.

A darabkák majd illenek és így van meg-
írva minden történet

D.R.

Tükörkép

1.
Belélegzem amit te ki
és próbálok beszélni.
Nem, hogy nem megy,
nem akarom, hogy menjen.

(...)

7.
Most már fürödj benne.
Vagy fulladj bele,
mit érdekel engem.
Csak legyen vége.

Eper koktél

/Megint vágyok egy
édesebb jelenre/

(A málna íze
régóta felemás)

/Édesebbre, de mégse
egy cukorbetegségre/

(A lényeg, hogy legyenek
ésszerű keretek)

/mozgástér, és ész
ragacsos hajnalok/

Hogy legyen egy part,
amin végig gyalogolva,
azt mondhassam:

/Ne zavarjatok, nyaralok./

A tengerparton játszó gyerek

A tengerparton játszó gyerek,

igen, mindig talál a sok közül egyre.

A tengerparton játszó gyerek
egyedül van. Nézi a horizontot,
ahogyan van és ahogy nincs.
mert valójában nem lát semmit.

A tengerparton játszó gyerek
hisz neked. Bízik benned és
ha azt gondolod hogy nem is,
de küzd érted.

Legyőzi a víziszonyt,
s nyakig belemerül
képzelt boldogságába.
Mert ő egyszerűen ilyen.

Legyőzi a félelmét
és csak a feje van ki,
és hideg a víz, le se tudja írni.
Mert ő egyszerűen ilyen.

Kiabálhatna, kereshetné a kiutat,
de nem. Ő hagyja. Fürdőzik a problémában.
Mert a probléma hideg,
s neki már mindenből melege van.

Teste forró. Mert ő egyszerűen ilyen.
Őszinte, de nem kell az őszinteség,
őszintén senkinek. Ahogyan ő sem.
Csak ül s egyre csak alámerül.

Majd partra veti a probléma.
Szigetre kerül. Kiút nincsen,
A problémát magában kell keresnie.
Mert ő egyszerűen ilyen.

A parton van, de még mindig vizes.
Tehát a parton játszó gyereknek,
ez a története. De miért ment vissza?
Miért ment vissza a vízbe?

Döntsd el te!

Kálló Bálint

Elmúlik...

A lábam alatt úgy recsegett a jég, mintha épp az utolsó dalát énekelné. Úgy neheztedtem rá, ahogyan a stressz, a fájdalom és az élet problémái nyomták a vállamat. Sötét volt még, egy új reggel, új esélyekkel.

Nem világította meg semmi a csúszós utakat, egy kocsni sem járkált még abban a korai időpontban, de én mégis magabiztos léptekkel haladtam a cél felé. Csúszott az út, iszonyatosan csúszott. Féltem, hogy elesek, hogy valami olyan fájdalmat szerzek, amire örökre emlékezni fogok. Féltem, hogy a hideg levegő beletelepszik a torkomba, majd megfertőzve azt, elnémít.

A csípős, nyugati szél is felkerekedett. Azt mondták, ez majd elviszi innen a hideget, jön az enyhülés és a tavasz is beköszönt. De akkor ezt nem tudtam elképzelni. Enyhülés? Egy hosszan tartó, fagyos tél után?

Senki nem mert még csak belegondolni sem, hogy egyszer el fog jönni majd az az idő, mikor már nem fog lecsordulni a könnycsepp fázó, kipirult arcunkon, mert a szél megsimogatta azt. Nem tudtuk elképzelni, hogy egyszer majd eljön az idő, mikor már hiányolni fogjuk azokat a kellemesen csípős, sokáig sötét reggeleket.

Pedig megtörtént már. Nem is egyszer. Nem is csak velem.

Mindig eljött az a pillanat, az a perc, az a nap, mikor végre ledobhattuk magunkról azt a sok nyomást. Mikor nem kellett már folyton attól félnünk, hogy elesünk a csúszós jégen.

Kiértem az utcából.

Kezdett világosodni. Az emberek lassan, komótosan ébredezni kezdtek, indultak a dolgukra. Az út sem csúszott már annyira.

Ám ekkor lábam hirtelen megcsúszott, majd a következő pillanatban már éreztem is fájdalmat. A jeges úton ülve próbáltam nem a tenyerembe -és a mindenhova nyilalló fájdalomra gondolni. De éreztem és nagyon fájt.

Egy kósza könnycsepp legördült arcomon, majd gyors letörlése után, erőt véve magamon, feltápáskodtam. Nehezen – és félve az új eséstől – álltam újra talpra.